

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdu a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **J. N.**, zast. Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem se sídlem Klokotská 103/13, Tábor, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, **za účasti**: CETIN a.s., se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9, o kasační stížnosti osoby žádající o přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení: **R. E.**, zast. Mgr. Barborou Sedlákovou, advokátkou se sídlem Křoví 111, proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 5. 2023, č. j. 51 A 9/2023-47,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Průběh dosavadního řízení

[1] Žalobou podanou u Krajského soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2023, č. j. KUJCK 8129/2023. Tímto rozhodnutím žalovaný částečně změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kaplice ze dne 12. 10. 2022, č. j. MěÚK/28902/2022, jímž bylo žalobci uloženo odstranění stavby a stanoveny jeho podmínky.

[2] V rámci poučení ze dne 4. 4. 2023, č. j. 51 A 9/2023-28, krajský soud vyzval dle § 34 odst. 2 s. ř. s. R. E., aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení této výzvy učinil prohlášení, zda bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. V podání datovaném dne

27. 4. 2023, doručeném do datové schránky krajského soudu dne 26. 4. 2023, R. E. prohlásil, že práva osoby zúčastněné na řízení bude uplatňovat.

[3] Usnesením ze dne 4. 5. 2023, č. j. 51 A 9/2023-47, krajský soud rozhodl, že R. E. není osobou zúčastněnou na řízení (výrok I.) a že nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II). Krajský soud konstatoval, že výzva spolu s poučením o právech osoby zúčastněné na řízení byla R. E. doručena dne 11. 4. 2023, lhůta dvou týdnů tedy marně uplynula dne 25. 4. 2023. Krajský soud uzavřel, že R. E. nemůže mít postavení osoby zúčastněné na řízení, neboť zmeškal lhůtu stanovenou mu soudem podle § 34 odst. 2 věty druhé s. ř. s. Jelikož řízení ve vztahu k R. E. tímto usnesením skončilo, rozhodl krajský soud rovněž o tom, že tato osoba nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

II.

Obsah kasační stížnosti

[4] R. E. (stěžovatel) podal proti usnesení krajského soudu ze dne 4. 5. 2023, č. j. 51 A 9/2023-47, kasační stížnost. Stěžovatel tvrdí, že ke dni 11. 4. 2023, kdy mu mělo být poučení doručeno, byl pracovně v Praze. Podle stěžovatele poštovní doručovatelka vhodila zásilku krajského soudu do schránky a „potvrzenku o dodání“ podepsala sama. K tomu stěžovatel dokládá čestné prohlášení paní Š. S., která měla podle něj zásilku doručovat. Stěžovatel uvádí, že po doručení poučení jeho přítelkyni, paní J. J., čekal na doručení této písemnosti i jemu samotnému, k němuž nedošlo. Proto z opatrnosti kontaktoval krajský soud v jediné lhůtě, která mu byla známa, tedy ve lhůtě započaté doručením poučení paní J. J. Stěžovatel je přesvědčen, že jelikož mu poučení nebylo řádně doručeno, napadené usnesení krajského soudu je nezákonné, nemá oporu ve spisech a řízení u krajského soudu bylo zatíženo vadou, jež měla za následek nezákonnost rozhodnutí.

[5] Žádný z účastníků řízení o žalobě se ke kasační stížnosti nevyjádřil. Svého práva vyjádřit se ke kasační stížnosti nevyužila ani osoba zúčastněná na řízení, CETIN a. s.

III.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí krajského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), a je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel je osobou, o jejíž účasti na řízení krajský soud napadeným usnesením rozhodoval (§ 102 s. ř. s.).

[7] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v mezích rozsahu kasační stížnosti a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí krajského soudu netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[8] Podle § 34 odst. 2 s. ř. s. *„[n]avrhovatel je povinen v návrhu označit osoby, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, jsou-li mu známy. Předseda senátu takové osoby vyzve k vyjádření o probíhajícímu řízení a vyzve je, aby ve lhůtě, kterou jim k tomu současně stanoví, oznámily, zda v řízení budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení; takové oznámení lze učinit pouze v této lhůtě. Současně s vyrozuměním je poučí o jejich právech.*

pokračování

Obdobně předseda senátu postupuje, zjistí-li se v průběhu řízení, že je tu další taková osoba. O osobních údajích, o těchto osobách uváděných, platí přiměřeně ustanovení § 37 odst. 3.“

[9] Jak bylo podrobně vyloženo v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2010, č. j. 7 As 70/2009-190, publ. pod č. 2341/2011 Sb. NSS, dostupném též na www.nssoud.cz, pro získání postavení osoby zúčastněné na řízení musí být kumulativně naplněny dvě podmínky: „*První podmínka je materiální a splňuje ji ten, kdo je přímo dotčen ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného správního rozhodnutí, resp. nečinností správního orgánu, a dále ten, kdo může být přímo dotčen zrušením správního rozhodnutí soudem či vydáním soudního rozhodnutí podle návrhu, ale není účastníkem řízení, protože nepodal žalobu. Druhá podmínka je formální a splní ji ten, kdo výslovně oznámí, že bude v řízení práva osoby zúčastněné na řízení uplatňovat. K uvedeným podmínkám lze odkázat na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2004, č. j. 7 As 33/2003-80 (publikován pod č. 489/2005 Sb. NSS), ze dne 16. 7. 2009, č. j. 8 Afs 15/2009-129, ze dne 5. 8. 2010, č. j. 7 Afs 5/2010-284 a ze dne 26. 8. 2010, č. j. 1 As 17/2010-294.*“

[10] Je nesporné, že sdělení stěžovatele, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, bylo krajskému soudu doručeno ve středu dne 26. 4. 2023. Pro posouzení projednávané věci je tudíž rozhodné, kdy byla stěžovateli doručena písemnost krajského soudu ze dne 4. 4. 2023, č. j. 51 A 9/2023-28, která obsahovala poučení a výzvu k prohlášení, zda stěžovatel bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení dle § 34 odst. 2 s. ř. s.

[11] Ve spisu krajského soudu je obsažena doručenka do vlastních rukou, typ I., vztahující se k zásilce, která obsahovala mimo jiné písemnost č. j. 51 A 9/2023-28 a kterou soud adresoval stěžovateli na adresu H. 469, J. u P. Na doručence je ručně vyplněno, že zásilku převzal stěžovatel osobně dne 11. 4. 2023. V části „*Prohlášení doručujícího orgánu*“ je zaškrtnuto pole: „*Zásilka (písemnost) byla dodána (odevzdána) dne 11/4/23 v 9 hodin 10 minut.*“ (datum a čas jsou ve vymezeném prostoru formuláře vyplněny ručně). Tato část doručanky obsahuje rovněž otisk razítka pošty J. u P. s datem 11. 4. 2023 a jméno a podpis doručující osoby. Podle stěžovatele však k doručení do jeho vlastních rukou nedošlo, neboť poštovní doručovatelka „omylem“ vhodila obálku do schránky a doručenku vyplnila a podepsala za příjemce sama.

[12] V prvé řadě je nutné upozornit, že tvrzení stěžovatele nijak nevysvětlují, proč ve věci údajného chybného doručení nekontaktoval krajský soud již dříve. Stěžovatel uvádí, že byl ke dni 11. 4. 2023 mimo domov (což nikterak nedokládá); následně zjistil, že paní Janě Jarošové bylo její poučení doručeno dne 14. 4. 2023, a očekával sám doručení obdobné písemnosti, k němuž nedošlo. Při „pátrání“ po výzvě k vyzvednutí uložené zásilky by stěžovatel jistě objevil obálku „omylem“ vhozenou do jeho domovní schránky (a mohl se seznámit s jejím obsahem). Je otázkou, kam zásilka mohla zmizet, když měla být údajně dne 11. 4. 2023 „omylem“ vhozena do schránky, ale po 14. 4. 2023 (kdy stěžovatel dle svých slov očekával doručení obdobné písemnosti jemu samotnému) již tuto zásilku ve své schránce nenalezl. Stěžovatel neuvedl žádné nestandardní okolnosti doručování jeho zásilky ani v podání doručeném soudem dne 26. 4. 2023, jímž deklaroval svůj zájem vykonávat práva osoby zúčastněné na řízení, ani v podání ze dne 27. 4. 2023, doručeném krajskému soudu dne 27. 4. 2023, jímž se vyjadřoval k žalobě.

[13] Další nesrovnalost představuje tvrzený postup poštovní doručovatelky, která údajně nejprve „omylem“ vhodila obálku do schránky stěžovatele a následně podepsala doručenku,

původně připojenou k obálce. Zřejmě nedošlo k tomu, že by doručovatelka odtrhla doručenkou od obálky již vhozené do schránky (pokud by bylo možné obálku ze schránky bez problémů vyjmout, doručovatelka by mohla svůj „omyl“ jednoduše napravit jejím řádným uložením a zanecháním výzvy k vyzvednutí). Situace, kdy by se poštovní doručovatelka dopustila hned dvou zásadních „omylů“ (nejprve „omylem“ odtrhla doručenkou, přestože zásilku nebylo možné předat osobě oprávněné k jejímu přijetí, a pak „omylem“ vhodila obálku do schránky) se jeví jako krajně nepravděpodobná.

[14] Stěžovatel však navíc nepředložil ani nenavrhl žádné důkazní prostředky, které by jeho tvrzení mohly prokázat. Poštovní doručovatelkou, jež doručovala zásilku adresovanou stěžovateli, totiž byla podle razítka na doručence obsažené ve spisu krajského soudu paní M. O., nikoli paní Š. S., jejíž čestné prohlášení stěžovatel přiložil ke kasační stížnosti. Stěžovatel nevysvětlil ani neprokázal, proč by měla paní S. mít jakékoli informace o doručování, které prováděla paní O. I bez posouzení obsahu čestného prohlášení paní Stahlové lze tedy konstatovat, že tento důkazní prostředek nebyl způsobilý prokázat tvrzení stěžovatele o „mylném“ vhození zásilky do schránky.

[15] Nejvyšší správní soud za této situace nepřistoupil k nařízení jednání za účelem provedení listinných důkazů navržených stěžovatelem, neboť již ze spisu krajského soudu a textu kasační stížnosti je zřejmé, že tyto důkazy by nebyly způsobilé zpochybnit doručení poučení a výzvy krajského soudu ze dne 4. 4. 2023, č. j. 51 A 9/2023-28. Jelikož k doručení této písemnosti došlo podle doručenky zařazené ve spisu krajského soudu v úterý dne 11. 4. 2023, dvoutýdenní lhůta stanovená krajským soudem pro prohlášení, zda bude vykonávat práva osoby zúčastněné na řízení, stěžovateli marně uplynula v úterý dne 25. 4. 2023. Podání stěžovatele, jímž deklaroval svůj zájem vykonávat práva osoby zúčastněné na řízení, však bylo odesláno z datové schránky zástupkyně stěžovatele až ve středu dne 26. 4. 2023.

[16] Z výše uvedeného vyplývá, že krajský soud postupoval plně v souladu se zákonem, když napadeným usnesením rozhodl, že stěžovatel není osobou zúčastněnou na řízení.

IV.

Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud tedy neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[18] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, avšak s ohledem na povahu projednávané věci nelze za úspěšného považovat ani žádného z účastníků řízení o žalobě. Žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti tedy nemá právo na náhradu jeho nákladů. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost, s jejímž splněním by jí vznikly jakékoli náklady.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

pokračování

V Brně dne 2. srpna 2023

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu